

כאן בירמיה כתוב שאינו יודע להכריז את דבר הנבואה ולהוכיח את בני העולם ברוח הקודש. **אִי הָכִי, הָא פְּתִיב, וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר** ושואל, אם כפי דברך שדבור הוא בקול רם והכרזה ומי ששומע מזדעזע, הרי כתוב וידבר ה' אל משה וכי משה הזדעזע בכל פעם שהקב"ה דבר אתו. **אֶלָּא מָאן הוּא נְבִיאָה עֲלָאָה פְּמֹשֶׁה דְּלֵא זָכָה בַּר נֶשׁ פְּוֹתִיה, דְּהוּא שָׁמַע דְּבוּר בְּהַכְרָזָה, וְלֵא דְחִיל וְלֵא אֲזַדְעִזַּע** אלא מי הוא נביא כמו משה שלא זכה שום אדם ונביא כמותו, שמשה שמע הדבור בהכרזה ולא היה מפחד ולא היה מזדעזע. **וַיִּשְׂאֵר נְבִיאִים אֲזַדְעִזְעוּ אֶפִּילוּ בְּאַמְיָרָה וְדְחִילוּ בְּדְחִילוּ** ומשא"כ שאר הנביאים נזדעזעו אפילו באמירה שנאמרת בקול נמוך ובנעימות רבה, והיו מפחדים ביראה מחמת יראת השכינה, ועל פי זה אמר רבי חייא אין חידוש שרבי שמעון הזדעזע מהבת קול שיצאה בהכרזה.

וְתַאנְא, תְּקוּנָא קְדָמָא דְּדַקְנָא וְתַנְינָא לְאַתְבָּא לְתַלְיָתָא ולמדנו שהתיקון הראשון שהוא "מי אל כמוך" סגולתו

לכפות הדינים המתעוררים בעולם מחמת עוונות התחתונים, שהרי כשמו כן הוא אל לשון חזק, והתיקון השני שהוא נושא עון סגולתו לסבול העוונות עד שיחזרו ישראל בתשובה, ואז תהיה להם מחילה ע"י התיקון השלישי, וא"כ שני התיקונים הראשונים הם הכנה לתיקון השלישי שהוא העיקר, שסגולתו למחול העוונות והפשעים לגמרי, כשמו כן הוא ועובר על פשע, וזה העיקר כמ"ש "ותפארתו עבור על פשע", ומביא ראייה שהתיקון הראשון והשני הם הכנה לשלישי. **דְּכְתִיב, הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אֵל פְּעֻמִּים שְׁלֵשׁ**

עם גִּבּוֹר ולא כתוב פעמיים או שלש או פעמיים ושלוש אלא [ד0] פעמיים שלש, שפירושו שהאל יפעל פעמיים בשני התיקונים הראשונים, כדי לזכות לתקון השלישי שהוא העיקר כיון שהוא מעביר את הפשע לגמרי.

התיקון השלישי דדיקנא דא"א

תִּקְוֵנָא תְּלִיתָאָה, מֵאַמְצְעִיתָא דְתַחֲתָא חוֹטְמָא, מִתַּחֲתָא תִּרִין נוֹקְבִין נְפִיק חַד אֲרָחָא התיקון השלישי הוא תחת החוטם מאמצעיתו מתחת שני נקבי החוטם יוצא דרך ושביל אחד. **וְשַׁעְרָא אֲתַפְּסֵק בְּהָהוּא אֲרָחָא** והשערות נפסקות ואינן צומחות באותו שביל שבשפה העליונה. **אֲמַאי אֲתַפְּסֵק** ושואל, מדוע נפסקות ואינן צומחות שם שערות. **מִשּׁוּם דְהָאִי אֲרָחָא אֲתַתְּקֵן לְאַעְבְּרָא בֵּיהּ** ואומר שהסיבה היא, היות זוה האורחא והשביל נתקן כדי להעביר אורות החוטם ורוח הקדושה היוצאים מן החוטם עד הפה, ואם יהיו שם שערות השפה יעבור בצמצום, ועתה שיש אורחא היא מעבירה את האורות והשפע עד הפה בלי צמצום. **וּבְגִין כֵּן יִתִּיב תַּחֲתָא נוֹקְבֵי חוֹטְמָא הָאִי אֲרָחָא** ולכן יושב השביל הזה תחת נקבי החוטם. **וְשַׁעְרָא לֹא אֲתַרְבִּי בְּהָאִי אֲרָחָא, מִשּׁוּם דְכִתִּיב וְעוֹבֵר עַל פְּשַׁע, לְמִיָּהֵב אֲעַבְּרָא עַד פּוֹמָא קִדְיִשָּׁא דִּימָא סְלַחְתִּי** ושערות אינן גדלות

אור הרשב"י

[ד0] מכמה מקומות בזה"ק משמע שזה הכתוב להביאו פעמיים ושלוש, כדי שיתתקן עכ"פ בגלגול השלישי, (עי' תיקו"ז תקון ל"ב דף ע"ו). נאמר על גלגול האדם, שהקב"ה כביכול טורח

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

וצומחות בזה השביל משום שכתוב "ועובר על פשע" שהוא תיקון שלישי, ועיקר תיקונו הוא להעביר אורות החוטם שהם ב' שמות אהי"ה עד הפה הקדוש של א"א כדי שיאמר סלחתי, **תֵּאֲנֵן כַּמָּה עֲרֻקֵסְאֹת מִחֶפְאן לְהֵהוּא פּוּמָא** למדנו כמה חיילות של מלאכים, מיחלים ומשתוקקים ומצפים, לקבל שפע מזהאורות היוצאים מן פה דא"א, והוא אור הדעת דעתיק הגנוז בפומא דמלכא, **וְלֹא אֶתְנַלֵּי לְחָד מִנִּיְהוּ** ואורות אלו היוצאים מן הפה, אינם מתגלים לשום אחד מהם מאותם חיילות **דְּהָא אֶסְתַּלַּק וְאֶתְעַטַּר יְדִיעַ וְלֹא יְדִיעַ** כי האור הגדול הזה נסתלק ונתעלה מן הפה, ונתעטר באוירא בההוא קרומא דחפיא על מוחא, ועדיין הוא ידע לפי שמתגלה מעט בפה, וגם לא ידוע כי עדיין הוא סתום מאוד **תֵּאֲנֵן בְּצַנִּיעוּתָא דְסַפְרָא מָהוּ דְכְתִיב פֶּשַׁע** למדנו בספרא דצניעותא מדוע כתוב מילת "פשע" היה צריך לכתוב נשא עוון ועובר עליו, **זְכוּ עוֹבֵר** אם זכו לעשות תשובה ויש להם מחילת עוונות, אז "עובר" כלומר עוברים אורות החוטם דרך ההוא אורחא ומתלבשים תוך אורות הפה, ויורדים עד ז"א כדי למתק דיניו. **לָא זְכוּ פֶּשַׁע** לא זכו לעשות תשובה ולמחילת עוונות, אז לא נמשכים אורות הנ"ל מא"א לז"א, ונשאר בחינת פשע בז"א ואין המתקת דינים, **הָאִי בְּזַעִיר אֲנַפִּין** כל זה נאמר רק בז"א, כי בא"א לא שייך פגם או פשע כי הוא כולו רחמים **מָה בֵּין הָאִי לְהָאִי מָה בֵּין א"א לז"א**, **בְּזַעִיר אֲנַפִּין כַּד נְחִית הֵהוּא אֲרַחָא מִתְחַת נּוֹקְבֵי חוּטְמוּי** בז"א כאשר יורד כח פעולת אותו אורחא שהוא הארת החוטם, שיורד דרך אותו מעבר שתחת נקבי חוטמו **כְּתִיב וַיַּחַר אֶף יְהוָהּ בָּם וַיִּלְךְ, מָאִי וַיִּלְךְ** ומבאר, על מי חוזר "וילך" על הקב"ה או על האדם, ומפרש שזה חוזר על האדם, **דְּנַפִּיק רוּחָא דְרַגְזָא מֵאִינוּן נּוֹקְבֵי,**

וּמֵאֵן דְּאַשְׁכַּח קַמֵּיהּ אָזִיל וְלֹא אֶשְׁתַּבַּח שיוצא רוח של רוגז ודינים קשים מאותם הנקבים, ומי שנמצא לפני חרון אף ה' הולך מן העולם ולא נמצא עוד, כמו שמצינו כאן אצל מרים שנצטרעה תיכף ומצורע חשוב כמת, **יְהֵא הוּא דְכַתִּיב** וזה מה שכתוב **כִּי רוּחַ יְהוָה נִשְׁבַּח בּוֹ** רוח ה' נשבה באדם וממשיך הפסוק ואומר ואיננו, שמסתלק מן העולם וזה נאמר בו"א, **בְּאָרְיָ אֲנִפִּין פְּתִיב** אבל בא"א כתוב **וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע** כלומר מוחל על הפשע **וְכַתִּיב וְרוּחַ עֲבָרָה וְתַטְהֵרֵם** אם רוח החוטם של א"א עוברת, מטהרת את האדם מכל עוון ופשע, **וְתֵאנֵא, הֵכָא פְּתִיב עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע בְּהוּא אֲרַחֵא** למדנו כאן בא"א כתוב "עובר על פשע", דהיינו שעל ידי אותה הארה שעוברת דרך אותו אורחא, מוחל על פשע. **הֵתָם וְעֵבֵר יְהוָה לְנִגּוּף אֶת מְעֲרִים** שם בו"א כתוב ועבר ה' שהוא הארת החוטם דו"א להביא "נגף" במצרים, ומכאן לומדים שהעברה באורחא דו"א היא לעונש, **זַבְּאָה חוֹלְקִיָּה דְּמֵאֵן דְּזָכִי לְהָאִי** אשרי חלקו של מי שזוכה לאור הגדול הזה דאורחא דא"א, שעל ידי זה כל בעלי הדין סותמים פיהם ואין מי שיפתח פיו לקטרג, ואז נמחלים העוונות, **וְדָא הוּא תְּקוּנָא תְּלִיתָאָה, דְּדִקְנָא יְקִירָא קְדִישָׁא עֲלָאָה עֲתִיקָא דְּעֲתִיקִי** וזהו התיקון השלישי של הזקן היקר והקדוש והנעלה של עתיקא דעתיקי של א"א הנקרא זקן הזקנים, דהזקנים הם או"א, וא"א נקרא זקן הזקנים. **אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְדָאִי קְדִישָׁא בְּרִידָא הוּא, יְסִגִּי לְאוֹטְבָא לָךְ, וְיַחֲדִי לְאַנְנָא עֲלָךְ** אמר רבי שמעון לרבי חייא, ודאי הקב"ה ירבה להיטיב לך, וישמח להגן עליך, **וְתֵאנֵא, מָאִי דְכַתִּיב שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּיהוּה, בְּעֲתִיק יוֹמִין אֲתִמֵּר, דְּהָא**

הלימוד היומי